KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 39.066/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 8 september 2005 door de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "tot toekenning van subsidies voor haalbaarheidsstudies met betrekking tot de bouw- en milieuprojecten in het buitenland met Vlaamse betrokkenheid", heeft op 29 september 2005 het volgende advies gegeven:

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp beoogt een regeling in het leven te roepen voor het verlenen van subsidies met het oog op het uitvoeren van haalbaarheidsstudies met betrekking tot bouw- en milieuprojecten in het buitenland met Vlaamse betrokkenheid.

2. Voor het ontwerp is geen specifieke rechtsgrond voorhanden.

Artikel 12, derde lid, van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991 [(1)] bepaalt dat "bij ontstentenis van een organieke wet, (...) er voor elke toelage in de algemene uitgavenbegroting een speciale bepaling (moet) zijn die de aard van de toelage preciseert; die toelagen kunnen worden toegekend onder de voorwaarden vastgesteld door de Koning (lees in casu: de Vlaamse Regering)". Een zodanige "speciale bepaling" kan als rechtsgrond dienen voor een door de Vlaamse Regering vast te stellen toelageregeling. Voor het ontwerp wordt een beroep gedaan op artikel 14 (programma 51.40, basisallocatie 30.06) van het decreet van 24 december 2004 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2005: "Subsidies voor haalbaarheidsstudies met betrekking tot bouw- en milieuprojecten in het buitenland met Vlaamse betrokkenheid".

Dat neemt echter niet weg dat voor het invoeren van een subsidieregeling best een organieke regeling bij decreet wordt uitgewerkt. Bij gebreke van zulke regeling zal jaarlijks in de algemene uitgavenbegroting een speciale bepaling opgenomen moeten worden, in de zin van artikel 12, derde lid, van de wetten op de rijkscomptabiliteit.

---

(1) Krachtens artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten zijn de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit voorlopig van overeenkomstige toepassing op de gewesten.

VORMVEREISTEN

In het kader van de "Arrangement on guidelines for officially supported export credits" (Oeso, 2005) gelden aanmeldingsverplichtingen. Hierover ondervraagd door het bevoegde lid van het auditoraat, kon de gemachtigde ambtenaar niet bevestigen dat aan die verplichtingen is voldaan. Indien die aanmeldingsverplichtingen niet louter slaan op concrete steunmaatregelen, zal moeten worden nagegaan of die verplichtingen zijn nagekomen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Voorafgaande opmerking

Bij het ontwerp is een bijlage gevoegd, getiteld "Huishoudelijk reglement van het opvolgingscomité inzake de haalbaarheidsstudie met betrekking tot bouw- en milieuprojecten in het buitenland met Vlaamse betrokkenheid", waarin de samenstelling, de bevoegdheden en de werking van het in artikel 6 van het ontwerp bedoelde opvolgingscomité worden geregeld. De bepalingen van dat reglement worden echter ook door de Vlaamse Regering vastgesteld, zodat niet valt in te zien waarom de bepalingen ervan niet in het ontwerp van besluit zelf worden opgenomen.

Aanhef

1. In het eerste lid van de aanhef kan de rechtsgrond meer specifiek worden aangewezen door te verwijzen naar "artikel 14, programma 51.40, basisallocatie 30.06" van het decreet van 24 december 2004.

2. In de tweede aanhefverwijzing wordt terecht verwezen naar artikel 12 van de wetten op de rijkscomptabiliteit. Het is echter niet duidelijk in welk opzicht de artikelen 55 tot 58 en 94 van die wetten rechtsgrond zouden bieden voor het ontwerp. De verwijzing ernaar lijkt dan ook te moeten worden weggelaten in het tweede lid van de aanhef.

Het tweede lid van de aanhef redigere men beter als volgt:

"Gelet op de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, inzonderheid ...;".

3. Gelet op omzendbrief VR 2000/4 - Wetgevingstechniek [(2)], volstaat het te verwijzen naar het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor begroting. Het vijfde lid van de aanhef, waarin wordt verwezen naar het advies van de Inspectie van Financiën, mag dan ook worden geschrapt.

4. In het lid van de aanhef waarin wordt verwezen naar het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State, wordt best melding gemaakt van het nummer van dat advies. Daarenboven dient te worden verwezen naar "artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State" (niet: artikel 84, eerste lid, 1°).

Artikel 1

1. Het is gebruikelijk om in een normatieve tekst "Artikel 1" voluit te vermelden aan het begin van het artikel. De volgende artikelen late men, zoals in het ontwerp, dan voorafgaan door de vermeldingen "Art. 2", "Art. 3", enzovoort. Men vervange in het om advies voorgelegde ontwerp derhalve de aanduiding "Art. 1" door "Artikel 1".

2. In plaats van in artikel 1, 4°, te schrijven "hier geldt de verordening terzake van de Europese commissie waarin de criteria van kleine en middelgrote ondernemingen bepaald worden", dient expliciet te worden verwezen naar verordening (EG) nr. 70/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen.

---

(2) Inzonderheid nr. 88 van die omzendbrief.

Artikel 2

1. Een indeling van een artikel in paragrafen is niet raadzaam wanneer elke paragraaf slechts uit één lid bestaat en die indeling niet tot een meer duidelijke voorstelling van het ingedeelde artikel kan leiden. Gelet op dat voorschrift ziet men beter af van de indeling in paragrafen van de artikelen 2, 3, 6 en 7.

2. De woorden "hierna 'OESO-consensus' genoemd" zijn overbodig vermits die omschrijving verder in het ontwerp niet meer voorkomt.

Artikel 3

Artikel 3 van het ontwerp is niet erg duidelijk geredigeerd. De gemachtigde ambtenaar heeft bevestigd dat het de bedoeling is dat, naast de KMO's, ook grote ondernemingen een steunaanvraag kunnen indienen. Dit zou duidelijker tot uiting moeten worden gebracht.

Artikel 6

Het bepaalde in artikel 6, § 4, dient te worden geschrapt. De erin vermelde beroepen kunnen worden ingesteld, ook als dit niet in het ontwerp wordt bepaald. De bepaling heeft derhalve geen nut, en wekt ten onrechte de indruk dat in die mogelijkheden moet worden voorzien. Daarenboven staat het niet aan de Vlaamse Regering bij besluit te bevestigen wat reeds uit federale wetteksten blijkt, namelijk dat beroep bij de Raad van State mogelijk is, dat het bij aangetekende brief moet worden ingeleid en dat het binnen zestig dagen na de kennisgeving moet worden ingesteld.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
	M. RIGAUX,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur-wnd. afdelingshoofd.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A. BECKERS M. VAN DAMME